

нашъ господаръ и царъ, и общо взаимно разсудихме за тая сватовщина и дѣлото и за прочія погодбы, станали между негова могъща и свещена царственостъ и высочайшаги царя бѣлгарскы Іоанна Александра Асѣня за могъщаго и свѣщенана нашъ господаръ и царъ Андроника Палеолога и дъщери высочайшаго царя бѣлгарскомъ господарины Кирацы.

† И разсудивше положенитѣ клѣтви отъ двѣтѣ страни, обмислихме и обсудихме въ какво общо составленіе и полза се отнася тая сватовщина всемъ християномъ, Ромеемъ и Бѣлгаромъ, а въ пагуба нечестивимъ. И вече по общо мненіе и гласуваніе сж согласихмы и решисме да стане това безъ спънки и безприпятствено по милость Божія и нашитѣ благопожеланія и благословіи.

† Ако же нѣкой отъ тѣхъ поиска да развали, унищожи и наруши това соборно дѣяніе и создаде нѣкои причини за разваляне на положенитѣ отъ двѣтѣ страни клѣтви, како е обявено, той да бжде низвергнатъ отъ Христа, отъ свѣтата му соборна и апостолическа църква, и толкова повече, че высочайшія Царъ бѣлгаромъ се согласи и обяви ненарушимы клѣтвитѣ, положени по това клѣтвено дѣло между могъщія и свещены нашъ господаръ и царъ и свѣтата Божія Церква, за да има: първо, по голѣма Божія помощъ, а следъ това и многото и горѣщи наши благопожеланія и благословіи. И за обезпеченіе и увѣреніе на това се направи настоящіе дѣяніе, утвѣрдено съ собственоручнія ни подписъ, като дѣяніето се изпрати на получителя высочайшаго царя Болгаромъ за утвѣрженіе и обезпечаване.

† Писано отъ почтената патріаршеска ржка и добрейшія по милость Божія архіепископъ Константинополски, новій Римъ и вселенски патріархъ, почтенейши Ираклійски Митрофонъ.

††	почтинейши	Никейски	митрополитъ	Манасисъ
††	"	Родоски	"	Іоаннисъ
††	"	Силивріиски	"	Исаіасъ
††	"	Вристійски	"	Теодоритъ
††	"	Литвенски	"	Романсъ
††	"	Перитеорійски	"	Доротей
††	"	Солонски	"	Григорій
††	"	Халкидонски	"	Іаковъ
††	"	Хрисополски	"	Макарій
††	"	Метелински	"	Іосифъ
††	"	Русійски	"	Теодулосъ
††	"	Теренійски	"	Іоаникій
††	"	Визійски	"	Неофитъ
††	"	Аготонopolски	"	Макарій

Оженването синътъ на Іоанна Палеологъ, Андроникъ V за княгиня Кирица, дъщеря на бѣлгарскія царъ Иванъ Александъръ Асѣневъ въ 1355 год. знае се, е станало по политически съображения. Византия, която е била застрашена, е искала да има на своя страна Бѣлгария. И тъкмо за това, въ съборното дѣяніе се казва, че който развали уговорената брачна спогодба да бжде низвергнатъ отъ църквата. Тази съборна клауза е отъ важно религиозно значение, защото само въ нея се е намѣрила единствената и най-силна гаранция за трайността на споразумението за общи действия и взаимопомощъ.

3. Въ трета една бележка дѣдо Димитраки пише:

„Следній же надписъ ми е съобщенъ отъ господинъ Дукіади, кой е снетъ въ 1827 год. отъ едного гърка въ Месемврія: